

Jurgens

Kamers om artikel 13 van de Grondwet te wijzigen. Ik neem aan dat de regering daar op dit moment nog steeds mee bezig is, want het ligt voor de hand dat wij dat artikel moeten moderniseren. Dan is het wel van grote betekenis dat bij de behandeling daarvan duidelijk wordt dat volgens de CDA-fractie, zoals ik begreep, en ook de PvdA-fractie in deze Kamer verkeersgegevens en de inhoud van de communicatie zelf in de Grondwet op een gelijk niveau moeten worden beschermd. De convergentie, waaruit volgens alle technici volgt dat tussen beide zaken in technische zin niet zoveel onderscheid meer kan worden gemaakt, moet ook gevolgen hebben voor de bescherming in de Grondwet.

De heer **Koekkoek** (CDA): De CDA-fractie heeft er niet voor gepleit om de inhoud van gesprekken en verkeersgegevens dezelfde bescherming te geven. Wij hebben wel gezegd dat de samenhang tussen de verkeersgegevens en de inhoud zo groot is, dat beide zaken in artikel 13 over het communicatiegeheim moeten worden geregeld. Ter voorkoming van een misverstand wil ik collega Jurgens hierop wijzen.

De heer **Jurgens** (PvdA): Ik dank de heer Koekkoek voor zijn correctie. Ook al bescherm je beide grondwettelijk, in de praktijk zal de bescherming van de inhoud altijd het zwaarst wegen en het andere minder zwaar. In het antwoord op bladzijde 9 van de memorie van antwoord van de minister staat dat verkeersgegevens en inhoud bij nieuwe communicatietechnieken convergeren. Ik moet eigenlijk constateren dat er geen antwoord komt op de vraag van mijn fractie of dat gevolgen voor de rechtsbescherming heeft. Ik denk dat wij er, al pratende over de bescherming die een nieuw artikel 13 zal gaan bieden, waarschijnlijk niet onder uit zullen komen om te zijner tijd vrijwel dezelfde bescherming te geven, om de simpele reden dat het grondwettelijk gezien buitengewoon lastig zal worden om die twee soorten gegevens van elkaar te onderscheiden. Als je ze moeilijk kunt onderscheiden, zul je ze beide dezelfde bescherming moeten geven. Dat was meer mijn conclusie, maar misschien blijkt dat wel als wij straks een dergelijke grondwetswijziging zullen behandelen.

De heer Koekkoek vroeg de minister al om het arrest-Malone wat grondiger te lezen dan blijkbaar gedaan was, gezien het citaat. Ik zou ook het andere arrest onder de aandacht willen brengen met de intrigerende naam P.G. en J.H. tegen het Verenigd Koninkrijk. In paragraaf 42 stelt het Hof het volgende: "The Court notes, however, that metering, which does not per se offend against Article 8 if, for example, done by the telephone company for billing purposes, is by its very nature to be distinguished from the interception of communications which may be undesirable and illegitimate in a democratic society unless justified." Ook in dat arrest tendeert men ernaar op grond van artikel 8 dezelfde bescherming aan de verkeersgegevens te geven. Misschien is het goed dat wij dit wetsvoorstel, waaraan overigens naar mij blijkt thans een zeer behoorlijke voorbereiding is gegeven, gebruiken om een blik vooruit te werpen op die grondwetswijziging inzake artikel 13.

De beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Voorzitter: Timmerman-Buck

Aan de orde is het **debat over arbeid en ziekte**.

De **voorzitter**: Ik heet minister De Geus van harte welkom in ons huis.

Ik geef het woord aan de heer Werner die namens de CDA-fractie het woord heeft gevraagd voor het doen van een ordevoorstel.

□

De heer **Werner** (CDA): Mevrouw de voorzitter. Afgelopen november/december is in deze Kamer gevraagd om een debat op hoofdlijnen over ziekte en arbeid. De WAO, en eigenlijk het hele vraagstuk rond arbeidsongeschiktheid, zou daarvan een belangrijk element zijn. Wij waren als fractie een groot voorstander van dit debat en hebben er alles aan gedaan om dat debat hier te kunnen voeren, opdat het kabinet bij zijn afwegingen over een nieuw stelsel van arbeidsongeschiktheidsverzekeringen ook de opvattingen van deze Kamer zou kunnen

betrekken en opdat de verschillende geledingen in deze Kamer eventueel ijkpunten zouden kunnen bepalen dan wel piketpaaltjes zouden kunnen slaan voor de latere beoordeling van de voorstellen waarmee het kabinet zou komen.

Nu het kabinet afgelopen vrijdag is bevallen van een standpunt over de nieuwe WAO ontgaat mijn fractie de zin van het vandaag hier te voeren debat over de hoofdlijnen en algemene uitgangspunten van de WAO. Dat debat komt als mosterd na de maaltijd. Nu het regeringsstandpunt er ligt en wellicht de verleiding groot is er vandaag ook over te debatteren, komt het ons gelet op de zeer korte voorbereidingstijd die ons is gegeven, ook onzorgvuldig voor om daarover nu vandaag al te beraadslagen. Dat eist een zorgvuldiger voorbereiding. Uit een oogpunt van zorgvuldigheid en uit een oogpunt van gebrek aan zinnigheid stelt de Kamer voor het debat dat voor vandaag is geagendeerd, van de agenda af te voeren. Hoe het verder moet gaan, laat ik over aan senioren. Het komt ons in ieder geval niet zinnig voor om dit debat vandaag te houden.

□

De heer **Noten** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. De fractie van de PvdA is niet blij met dit voorstel. Ik zal proberen kort toe te lichten waarom dat zo is en begin daartoe met een citaat uit de brief die wij van de minister hebben mogen ontvangen op 12 maart. Hij begint de brief als volgt: Door uw Kamer is als uitvloeisel van de behandeling van het wetsvoorstel Verlenging loondoorbetalingsverplichting bij ziekte 2003 voorzien in een debat op 16 maart over het thema arbeid en ziekte.

Met andere woorden, de minister heeft goed begrepen waarom wij dit debat willen voeren. Wij willen dit debat namelijk, omdat wij in december hebben ingestemd met de ontwerp-Wet loondoorbetalingsverplichting bij ziekte, onder stoom en kokend water in een veel te korte periode en naar ons gevoel op een onzorgvuldige wijze. Wij hebben dat toen gedaan onder de conditie dat wij later een debat zouden houden waarin wij de mogelijkheid zouden krijgen om dit wetsvoorstel in een breder verband en in samenhang

Noten

met nog te ontwikkelen beleid te bespreken.

En nu komt er een ordevoorstel dat de voorwaarde onderuit haalt die wij toentertijd hebben verbonden aan ons ja zeggen tegen het wetsvoorstel. Om het even feitelijk te formuleren: zouden wij toen ± en volgens mij waren wij in die positie ± hebben vastgehouden aan de noodzakelijke termijnen, dan was de minister er niet in geslaagd dit wetsvoorstel per 1 januari kracht van wet te geven. Ons leek dat een vorm van obstructie die onwenselijk was. Derhalve hebben wij toen gevraagd om dit debat. Dan lijkt het mij niet netjes om dit debat alsnog niet te laten doorgaan op het moment dat het aan de orde is en wij dus in de positie komen om onze opvattingen te geven over de samenhangende vraagstukken van arbeid en ziekte. Het argument dat eerst de Tweede Kamer moet spreken, kun je wel hanteren, maar het lijkt mij dat je daarmee je voorzichtig moet zijn, want voordat je het weet, is het adagium dat de Eerste Kamer pas mag spreken nadat de Tweede Kamer heeft besloten om te zwijgen. Dat lijkt mij een buitengewoon onverstandig uitgangspunt.

□

De heer **Kox** (SP): Voorzitter. Dit had een belangrijke dag moeten worden voor de woordvoerders SZW. Zij hadden immers kunnen spreken over een onderwerp dat wij allen van belang achten: arbeid en ziekte. Er is hard aan gewerkt en ik kan mij voorstellen dat er, al naar gelang de geloofsovertuiging, de nodige vloeken zijn geslaakt de laatste tijd toen het voorstel van de regering met betrekking tot de arbeidsongeschiktheid in Nederland duidelijk werd. Ik kan mij dan ook de drang voorstellen van mensen die zeggen dat wij er vandaag over moeten debatteren. Ik moet echter vaststellen dat de Tweede Kamer aan zet is. Deze Kamer moet haar plaats kennen. Dat klinkt niet nederig of armzalig, maar dat is de werkelijkheid. Eerst dient de Tweede Kamer te spreken en dan is het woord aan de Eerste Kamer. Varianten om in een later stadium hierover te spreken in deze Kamer zullen wij overigens welwillend beoordelen.

□

Mevrouw **De Wolff** (GroenLinks): Voorzitter. Ook ik wil graag refereren aan de in december gemaakte afspraak over dit debat. Overigens zijn toen ook andere afspraken gemaakt over debatten over inkomens met dezelfde bewindspersonen die inmiddels ook alweer van tafel zijn.

Ik zie geen aanleiding om terug te komen op de afspraak om vandaag dit debat te houden. Het feit dat er afgelopen vrijdag een kabinetsstandpunt is verschenen, is een reden te meer om ook in deze Kamer over het totale voorgenomen regeringsbeleid met betrekking tot arbeid en ziekte van gedachten te wisselen. Er zijn tal van aspecten waarover juist de Eerste Kamer zich zou moeten buigen. Ik refereer aan de discussie die al jaren speelt over het overgangsrecht. Dat zal ook bij de nieuwe WAO een prominent thema zijn. Het feit dat er een kabinetsstandpunt is verschenen, betekent niet dat wij al een maaltijd achter de rug hebben waarna wij nog de mosterd gaan leveren. Je kunt hoogstens zeggen dat het mosterd is na het voorgerecht. Het hoofdgerecht moet nog worden opgediend. Het lijkt mij dat de Eerste Kamer zich niet al te bescheiden moet tonen en zich moet gaan bezighouden met de meer juridische aspecten ± ik denk aan invoeringsaspecten en verenigbaarheid met internationale verdragen ± voordat wij aan het einde van de rit over anderhalf jaar waarschijnlijk weer onder grote tijdsdruk het WAO-pakket moeten gaan behandelen.

Ik heb overigens respect voor het standpunt van sommige fracties dat er meer tijd nodig is voor intern beraad na het verschijnen van het kabinetsstandpunt. Ik had kunnen instemmen met het voorstel om het debat een paar weken uit te stellen. Mijn fractie kan zich echter niet verenigen met het voorstel om het onderwerp van de agenda af te voeren.

De **voorzitter**: Voordat ik het voorstel om het debat over arbeid en ziekte van de agenda af te voeren in stemming breng, vraag ik of er behoefte is aan het afleggen van een stemverklaring.

□

De heer **Noten** (PvdA): Voorzitter. Voor het geval het niet duidelijk is geworden uit mijn betoog: mijn fractie zal tegen het voorstel stemmen.

In stemming komt het voorstel om het debat over arbeid en ziekte van de agenda af te voeren.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de PvdA en GroenLinks tegen dit voorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

De vergadering wordt van 11.20 uur tot 11.35 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaat van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (VIII) voor het jaar 2004 (29200-VIII).**

De **voorzitter**: Ik heet staatssecretaris Van der Laan van harte welkom in dit huis en geef allereerst het woord aan mevrouw Witteman, die haar maidenspeech zal houden.

De beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Witteman** (PvdA): Oote oote oote
Boe
Oote oote
Oote oote oote boe

Mevrouw de voorzitter. Het is 22 april 1952 en in de Eerste Kamer der Staten-Generaal ontstaat er een rel rond Oote oote boe, een gedicht van Jan Hanlo. "Het zou geen zin hebben dergelijke uitingen van decadentie hier te bespreken", betoogt de geachte afgevaardigde Wendelaar, "ware het niet dat dit gedicht oorspronkelijk gepubliceerd is in 'Roeping', een door de Staat gesubsidieerd tijdschrift. Mijnheer de Voorzitter! Juist in een zo moeilijken tijd als den tegenwoordigen behoorden de kunstenaars algemeen hun verantwoordelijkheid te gevoelen, dat ook zij het zijn die ons boven de narigheid uit moeten heffen." Vervolgens citeert hij Romain Rolland: "C'est le rôle de l'artiste de créer le soleil lorsqu'il n'y